

Jeppe Kofods tale på Flagdagen

Taler

Jeppe Kofod
Udenrigsminister

Dato

5. september 2020

Sted

Holmens Kirke, København

Omstændigheder

Talen blev holdt ved en mindegudstjeneste i Holmens Kirke.

Deres kongelige højheder. Kære veteraner, kære udsendte og kære pårørende.

I dag er Dannebrog hejst for jer.

For at takke og hædre jer for den indsats, I som udsendte i international tjeneste yder på vegne af hele nationen.

For at ære vores veteraner – soldater, politifolk, læger, sygeplejersker og andre – som har sat livet på spil i missioner i verdens brændpunkter.

For at mindes de sårede og faldne, som har givet alt for Danmark.

På regeringens og egne vegne ønsker jeg at udtrykke min dybeste respekt og taknemlighed.

Som næsten alt andet er dette års flagdag mærket af den globale COVID-19-pandemi.

Krisen har påvirket os alle. Tvunget os til at tage nye forholdsregler for at beskytte hinanden.

Vi holder fysisk afstand, også her i kirken. Vi bøjer hovederne i stilhed og mindes i ydmyghed de faldne og sårede. Sammen hver for sig.

Jeg vil gerne rette en særlig tak til dette års udsendte, som ikke kan være fysisk

tilstede i dag.

Tak for jeres store indsats og fleksibilitet og for det samfundssind, I har udvist gennem krisen.

2020 er på mange måder et historisk år.

COVID-19-krisen har vendt op og ned på verden. Den har mindet os om, at Danmark ikke er en isoleret enklave. At de ting, der sker ude i verden, påvirker os direkte herhjemme.

Vi aner endnu kun konturerne af den verden, som vil fødes ud af krisen. Vi ser, at flere bekymrende tendenser forstærkes. Øget stormagtsrivalisering. Internationale samarbejdsformer er under stigende pres. Totalitære tendenser breder sig flere steder.

Med COVID-19-krisen står Danmark over for en mere ustabil verden, vi også fremover er nødt til at tage ansvar for.

Vi får derfor mere end nogensinde brug for jeres uvurderlige indsats i verdens brændpunkter.

2020 er også året, hvor vi markerer 75-året for grundlæggelsen af FN. Det markerede starten på den verdensorden, vi fra dansk side igennem trekvart århundrede aktivt har været med til at opbygge.

Danmark var blandt de første lande til at udsende soldater til en FN-mission i 1948.

Danske soldater og civile har siden været udsendt til en lang række humanitære, fredsbevarende, fredsopbyggende og stabiliserende missioner – både i og uden for FN.

Modige danske mænd og kvinder har med Dannebrog på skulderen sat deres liv

på spil. Bidraget til at løse eller afbøde konsekvenserne af internationale kriser og konflikter.

I har alle gjort – I gør – en positiv forskel. I bidrager til at fremme danske interesser og værdier. Medvirker til, at vi herhjemme kan være og føle os mere sikre og trygge.

Som udenrigsminister kan jeg bevidne den store respekt, der står om danske soldater og udsendte, herhjemme og blandt Danmarks allierede.

I gør Danmark ære. Jeg kan ikke udtrykke min påskønnelse og taknemmelighed nok.

Mange – heldigvis de fleste – af jer kommer styrket hjem med oplevelser for livet og nye erfaringer og kompetencer.

Men jeg er mig smerteligt bevidst, at tiden som udsendt for nogen har store omkostninger. Særligt for jer, der er vendt hjem med sår og skader på sind og krop.

I dag er ikke mindst for jer. Fordi I skal mærke hele Danmarks taknemmelighed og anerkendelse. Vide at jeres lidelser er ikke glemt.

Jeg ved også, at det for de pårørende, der bliver herhjemme, ofte er forbundet med afsavn og utryghed. Jeg vil derfor også varmt takke alle jer pårørende for jeres store bidrag og støtte.

Frem for alt samles vi i dag for at mindes og ære de mænd og kvinder, som har betalt den højeste pris. Som gav det største de havde – deres liv – i forsvaret for vores land.

111 navne står indgraveret i Monumentet over Danmarks Internationale Indsats efter 1948, som vi besøgte tidligere i dag. 111 danske mænd og kvinder, som rejste ud for Danmark, men som aldrig kom hjem igen. De faldt – for at vi

kan være frie.

Vi må aldrig glemme disse ofre. De har efterladt et ubegribeligt savn. Mødre, fædre, partnere, sønner, døtre, søstre, brødre, venner og bedsteforældre sidder tilbage.

Jeg ved ikke, hvordan I har det. Jeg skal ikke bilde mig ind at vide, hvordan I har det. Jeg kan kun svært forestille mig den sorg, I bærer.

Sangen i radioen. Favoritmåltidet. Yndlingsholdet, der taber eller vinder. Et sted. En blomst. En vis form for humor. Jeg tænker, at I hele tiden bliver mindet om jeres kære.

Den smerte går aldrig væk. For den er bundet til den kærlighed, I bærer i jeres hjerter. I glemmer aldrig den kærlighed. Vi må aldrig glemme jeres ofre.

I skal vide, at I har min og Danmarks dybeste medfølelse og respekt.

Æret være vores faldne – og æret være deres minde.

Tak.

Kilde

www.um.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Hyldesttale, Mindetale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jeppe-kofods-tale-pa-flagdagen>